

Uchwała Nr XLIII/471/2018
Rady Miejskiej w Stargardzie
z dnia 26 czerwca 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka
Pomocy Społecznej w Stargardzie

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) uchwała się, co następuje:

§ 1. Skargę na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie w zakresie nieudzielenia matce z dzieckiem innego schronienia niż w Gminnym Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie i Schronisku dla Kobiet przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie, uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
Marcin Przepióra

Opinia Nr ..... 62/2018 .....
Do projektu nie zgłasza zastrzeżeń
pod względem prawnym i redakcyjnym

RADCA PRAWNY
Monika Kaszczyszyn-Skiba
Sz-654

UZASADNIENIE

W dniu 10 maja 2018 roku do Rady Miejskiej w Stargardzie wpłynęła, przekazana przez Prezydenta Miasta Stargard, skarga na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie w zakresie nieudzielenia matce z dzieckiem innego schronienia niż w Gminnym Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie i Schronisku dla Kobiet przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie. Skarżąca zarzuca względem Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie: niewydanie skierowania do schroniska wraz z decyzją o wysokości należnych opłat; niewykonywanie regularnych wywiadów socjalnych, w tym niedotrzymanie kontraktu socjalnego; niewskazanie innego miejsca pobytu dla matki z dzieckiem; posiadanie informacji o aktualnym zmienionym miejscu zamieszkania w hotelu robotniczym; dyskryminację ze względu na brak stałego zameldowania w Stargardzie. Ponadto skarżąca formułuje szereg zarzutów względem nienależytych warunków i funkcjonowania Centrum Socjalnego Caritas przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie, w którym przebywała wraz z dzieckiem od 25 listopada 2017 roku do 6 kwietnia 2018 roku.

Na posiedzeniu w dniu 24 maja 2018 roku członkowie Komisji Społecznej Rady Miejskiej zapoznali się ze złożonymi dokumentami w tej sprawie, dodatkowo posiłkując się wyjaśnieniami złożonymi na posiedzeniu Komisji przez Panią Danutę Bojarską Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie. Skarżąca została poinformowana o rozpatrzeniu skargi przez merytoryczną Komisję oraz Radę Miejską w terminach wskazanych w piśmie ERM.0012.5.42.2018.1 z dnia 17 maja 2018 roku, które skarżąca otrzymała w dniu 21 maja 2018 roku. Skarżąca nie wzięła udziału w posiedzeniu Komisji, zwracając się do Komisji Społecznej Rady Miejskiej w dniu 23 maja 2018 roku z pisemną prośbą o zmianę terminu rozpatrzenia skargi.

Na kolejnym posiedzeniu w dniu 21 czerwca 2018 roku członkowie Komisji Społecznej Rady Miejskiej kompleksowo zapoznali się ze przedłożonymi dokumentami w tej sprawie, dodatkowo posiłkując się wyjaśnieniami złożonymi na posiedzeniu Komisji przez: skarżącą, Panią Agatę Kmiec-Łuciuk Dyrektora Wydziału Polityki Społecznej Urzędu Miejskiego w Stargardzie, Panią Danutę Bojarską Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie.

Komisja Społeczna Rady Miejskiej po przeanalizowaniu skargi jak i pisemnych i ustnych wyjaśnień złożonych podczas posiedzenia oraz po wnikliwym zapoznaniu się z sytuacją mieszkaniowo-bytową skarżącej uznała, że skarga jest bezzasadna.

Komisja Społeczna Rady Miejskiej uznała, że przedmiotowa sprawa przybrała znamiona skargi w związku z żądaniem rozwiązania przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Stargardzie problemu mieszkaniowego skarżącej i wykonywania regularnych wywiadów socjalnych w celu udzielenia ewentualnych świadczeń socjalnych lub rodzinnych.

Sytuacja rodzinna i mieszkaniowa skarżącej znana jest Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Stargardzie od października 2017 roku. Skarżąca zamieszkiwała na wynajętym mieszkaniu w Stargardzie. W dniu 30 października 2017 roku skarżąca złożyła podanie o pomoc finansową na zakup żywności. Dochód rodziny przekroczył kryterium dochodowe a pracownik socjalny nie stwierdził szczególnych okoliczności do przyznania pomocy w formie zasiłku celowego specjalnego. W oparciu o art. 3 ust. 3 cyt. „rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy” oraz art. 3 ust. 4 cyt. „potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej” ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 z późn. zm.) Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Stargardzie wydał decyzję z dnia

6 listopada 2017 roku o odmowie udzielenia pomocy. Skarżąca w dniu 15 listopada 2017 roku złożyła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie. W dniu 2 marca 2018 roku wpłynęła do tutejszego Ośrodka decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego utrzymująca w mocy decyzję wydaną przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Stargardzie. Skarżąca zamieszkała w Gminnym Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie i Schronisku dla Kobiet przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie -jako osoba bezdomna posiadająca ostatnie miejsce zameldowania w Szczecinku. Zgodnie z art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 z późn. zm.) właściwą do podejmowania decyzji w przypadku bezdomnej jest gmina ostatniego miejsca zameldowania na pobyt stały. Na telefoniczny wniosek skarżącej została zebrana dokumentacja w celu dofinansowania do schronienia oraz wyżywienia. Przyznaniem świadczeń zajmował się Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Szczecinku. W dniu 30 listopada 2017 roku na wniosek Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szczecinku został sporządzony kontrakt socjalny, w którym skarżąca zobowiązała się do zgłaszania każdej zmiany w swojej sytuacji materialno-bytowej mającej wpływ na otrzymywaną pomoc, ponoszenia odpłatności za pobyt i wyżywienie w schronisku, do poszukiwania stancji na miarę możliwości finansowych do czasu otrzymania mieszkania socjalnego z zasobów Stargardzkiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego Sp. z o.o. w Stargardzie oraz przestrzegania regulaminu i wykonywania prac na rzecz placówki. Pracownik socjalny podczas wielokrotnych odwiedzin skarżącej w schronisku był informowany przez kierownika placówki o nieprzestrzeganiu przez skarżącą regulaminu, niewykonywaniu żadnych prac na rzecz placówki, wulgarnym zachowaniu w stosunku do pracowników i współmieszkańców. Za niewłaściwe zachowanie, w tym podleganie do awantur, buntowanie skarżąca została 6 kwietnia 2018 roku skreślona z listy mieszkańców i otrzymała natychmiastowy nakaz opuszczenia schroniska. Skarżąca nie chciała dobrowolnie wyprowadzić się i dlatego placówkę Caritasu opuściła w asyście służb mundurowych, nie pozostawiając nowego adresu do korespondencji. Zaległości za pobyt w placówce pozostały nieuregulowane.

Zarzut skarżącej pozostawienia bez odpowiedzi pisma z dnia 22 marca 2018 roku, w którym skarżąca zwróciła się do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie o wskazanie innego lokalu zastępczego lub innego miejsca zamieszkania na terenie Stargardu nie znajduje potwierdzenia, bowiem odpowiedzią w niniejszej sprawie było pismo z dnia 27 marca 2018 roku. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w piśmie tym poinformował skarżącą, że jedynym schronieniem w mieście spełniającym wymogi dla matek z dziećmi jest Gminny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie i Schronisko dla Kobiet przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie. W piśmie wskazano możliwość skierowania skarżącej z dzieckiem do innego ośrodka poza miastem, wskazano możliwość wynajmu lokalu na wolnym rynku z możliwością ubiegania się o dodatek mieszkaniowy. Pismo zgodnie z obowiązującymi przepisami zostało skierowane na ostatni wskazany adres korespondencji, czyli do Gminnego Ośrodka Wsparcia w Stargardzie. Kolejny telefoniczny wniosek skarżącej z dnia 30 marca 2018 roku dotyczył comiesięcznych wizyt pracownika socjalnego w celu dzielenia pomocy finansowej. W dniu 4 kwietnia 2018 roku skarżąca zgłosiła się do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie z żądaniem wskazania mieszkania, które mogłaby użytkować razem z dzieckiem. Pracownik socjalny poinformował, że Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej nie dysponuje lokalami mieszkalnymi. Skarżąca odmówiła pomocy w formie skierowania do odpowiedniej placówki poza miastem. Pracownik socjalny przedstawił skarżącej ofertę wynajmu mieszkania (kawalerki) na terenie Stargardu za 700 złotych miesięcznie. Skarżąca odmówiła wynajmu, oczekiwała na wskazanie mieszkania z zasobów miasta. Pouczona o zasadach przyznawania takich lokali zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Stargardzie z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie zasad

wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy-Miasto Stargard Szczeciński i pomieszczeń tymczasowych oraz udzielania pomocy w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych członków stargardzkiej wspólnoty samorządowej, niezadowolona opuściła Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej. Pracownik socjalny podczas rozmowy telefonicznej w dniu 10 kwietnia 2018 roku uzyskał informację o miejscu zamieszkania skarżącej w hotelu robotniczym. Skarżąca nie podała adresu i nazwy hotelu, nie określiła również celu wykonanego połączenia telefonicznego. Podczas wizyty skarżącej w Wydziale Polityki Społecznej Urzędu Miejskiego w Stargardzie, pracownica wydziału uzyskała informację telefoniczną od Zastępcy Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej o konieczności podania aktualnego adresu korespondencji, bowiem obecna kierowana jest do ostatniego miejsca pobytu, czyli do schroniska przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie. Brak adresu uniemożliwił odwiedzin pracownika socjalnego w środowisku i ustalenia zasadności i zakresu wsparcia. Korespondencja przesłana skarżącej do schroniska: PS.27 I.0723-239/18 z dnia 16.04.2018 roku; PS.I.35.073-1549/2018 z dnia 26.04.2018 roku nie została odebrana i powróciła do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie. Odnośnie ubiegania się o lokal socjalny skarżąca poinformowała, że ubiega się o lokal, jest na 39 miejscu na liście osób oczekujących i na ten temat posiada konieczną wiedzę.

Mając na uwadze powyższe, Komisja Społeczna Rady Miejskiej stanęła na stanowisku, że polityką mieszkaniową w mieście zajmuje się Wydział Polityki Społecznej Urzędu Miejskiego w Stargardzie. Zadania te przez miasto są powierzone Stargardzkiemu Towarzystwu Budownictwa Społecznego Sp. z o.o. z siedzibą przy ulicy Andrzeja Struga 29 w Stargardzie. Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy-Miasto Stargard i pomieszczeń tymczasowych oraz udzielania pomocy w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych członków stargardzkiej wspólnoty samorządowej określa uchwała Nr XXV/296/2013 Rady Miejskiej w Stargardzie z dnia 29 stycznia 2013 r., zmieniona uchwałami z dnia 28 maja 2013 r., 26 maja 2015 r. i 27 czerwca 2017 r. Skarżąca osiąga stały miesięczny dochód, co daje możliwość rozwiązania problemu mieszkaniowego we własnym zakresie poprzez wynajem mieszkania z możliwością ubiegania się o dodatek mieszkaniowy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Stargardzie. W niniejszej sprawie należy podkreślić, że ostatnim miejscem zameldowania skarżącej jest Szczecinek. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Stargardzie nie jest jednostką organizacyjną właściwą do załatwienia niniejszej sprawy. Miejsce zamieszkania skarżącej znajduje się w obrębie właściwości Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szczecinku. W tych okolicznościach zgodnie z art. 19, 21 § 1 pkt 3 i art. 65 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.) oraz art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wnioski skarżącej, po skompletowaniu wymaganej przepisami prawa dokumentacji, kierowane były do rozpatrzenia Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Szczecinku, jako organu właściwego w przedmiotowej sprawie. Nie bez znaczenia w tej sprawie był fakt braku aktualnego adresu skarżącej, co znacząco utrudniało i niepotrzebnie spowalniało ewentualne udzielanie pomocy skarżącej. Zgodnie z art. 41 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.) strony mają obowiązek zawiadomić organ o każdej zmianie adresu, w razie zaniedbania tego obowiązku pisma dostarcza się na dotychczasowy adres ze skutkiem prawnym. Odnośnie niewydania skarżącej skierowania do schroniska wraz z decyzją o wysokości należnych opłat trzeba podkreślić, że skierowanie ze stargardzkiego Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej otrzymują jedynie mieszkańcy miasta. Miejsca w ilości: 5 dla osób spoza Stargardu są wykorzystywane zgodnie z obłożeniem placówki. Przyjęcie do schroniska skarżąca osobiście uzgodniła w siedzibie placówki a kontrakt socjalny był gwarantem przyjętego i obowiązującego tam zachowania i funkcjonowania, którego skarżąca nie dochowała.

Należy również podkreślić, że Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej nie prowadzi nadzoru i kontroli nad działalnością Centrum Socjalnego Caritas przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie. Ponadto zgodnie z umową nr SP.5-02/2016 oraz aneksami do umowy o wsparcie zadania publicznego pod nazwą: „Prowadzenie gminnego ośrodka wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie i kobiet lub kobiet z dziećmi pozbawionych schronienia”, zawartą w dniu 4 stycznia 2016 r. w Stargardzie, a w szczególności zapisem § 9 ust. 1 i 2 Gmina-Miasto sprawuje kontrolę prawidłowości wykonywania zadania publicznego przez Caritas Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej z siedzibą w Szczecinie. W ramach kontroli osoby upoważnione przez Gminę-Miasto Stargard mogą badać dokumenty i inne nośniki informacji, które mają lub mogą mieć znaczenia dla oceny prawidłowości wykonywania zadania publicznego. Nadzór merytoryczny zgodnie z § 11 umowy sprawuje upoważniony pracownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie. Nadzór prowadzony jest w formie kontroli prawidłowej realizacji zadania w siedzibie przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie oraz przez dokonanie wstępnej analizy i weryfikacji przedkładanych sprawozdań z realizacji zadania. Analiza i weryfikacja dokonywana jest co 6 miesięcy: za I półrocze i za cały rok. Umowa została zawarta do 31 grudnia 2018 roku. W ramach kontroli pracownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie przeprowadza wywiady z osobami przebywającymi w placówce. Na bieżąco ustala stopień zadowolenia mieszkańców ze świadczonych usług. Z przedłożonych notatek wynika, że osoby skierowane do placówki są zadowolone z możliwości pobytu i świadczonych usług.

Mając na uwadze przebieg całej sprawy, Komisja Społeczna Rady Miejskiej na posiedzeniu w dniu 21 czerwca 2018 roku po rozpatrzeniu skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie w zakresie nieudzielenia matce z dzieckiem innego schronienia niż w Gminnym Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie i Schronisku dla Kobiet przy ulicy Zygmunta Krasińskiego 19 w Stargardzie jednogłośnie uznała skargę za bezzasadną.

W świetle powyższego wyjaśnienia, Komisja Społeczna Rady Miejskiej nie znajduje potwierdzenia zarzutów skarżącej podkreślając, iż skarżąca pracuje zawodowo, nie ma ustalonego stopnia niepełnosprawności, jest osobą samodzielną. Stwierdzić zatem należy, że pomimo trudnej sytuacji skarżącej jest w stanie samodzielnie bądź przy niewielkim wsparciu pokonać problemy dnia codziennego. Ponadto gdy zgłaszała się o wsparcie do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie, nigdy nie skorzystała z oferowanych propozycji i reagowała impulsywnie. W zakresie powyższych wyjaśnień, do zarzutów skarżącej, należy szczególnie podkreślić, że Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie poprzez podjęte w tej sprawie czynności działała w granicach wyznaczonych prawem.

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Mając na uwadze powyższe, Komisja wnosi o podjęcie przedmiotowej uchwały.

Wnioskodawca:

Komisja Społeczna
Rady Miejskiej w Stargardzie

Przewodnicząca Komisji

Krystyna Smolarek

